

На основу члана 53. став 1. тачка 8. Пословника Народне скупштине Републике Српске - Пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске", број 22/05), Законодавни одбор Народне скупштине Републике Српске, на сједници од 17. маја 2005. године, утврдио је нови Пречишћени текст Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/94, 23/98 и 97/04), у којем је означен дан ступања на снагу наведеног закона.

Број: 02/3-746/05
17. маја 2005. године
Бања Лука

Предсједник Законодавног одбора, **Војин Зејак**, с.р.

ЗАКОН

О УСТАВНОМ СУДУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- Пречишћени текст -

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се, у складу са Уставом Републике Српске (у даљем тексту: Устав), организација Уставног суда Републике Српске (у даљем тексту: Суд), поступак пред тим судом и правно дејство његових одлука.

Члан 2.

У остваривању својих, Уставом утврђених надлежности, Суд прати појаве од интереса за остваривање уставности и законитости, обавјештава највише уставне органе Републике о стању и проблемима у тој области и даје им мишљења и приједлоге за доношење закона и предузимање других мјера ради обезбјеђења уставности и законитости и заштите виталних националних интереса конститутивних народа и осталих, остваривања и заштите слобода и права грађана, органа и организација.

Члан 3.

Суд може оцјењивати уставност закона и уставност и законитост прописа и других општих аката који су престали да важе, ако од престанка важења до покретања поступка није протекло више од једне године.

Члан 4.

Свако може дати иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости.

Поступак пред Судом приједлогом могу покренути:

1. Предсједник Републике Српске;
2. Народна скупштина;
3. Вијеће народа о питањима из оквира Уставом утврђених надлежности;
4. Влада Републике Српске;
5. Суд, ако се питање уставности и законитости постави у поступку пред Судом;
6. Републички тужилац, ако се питање уставности и законитости постави у раду тужилаштва;
7. Општина, град, предузеће, политичка организација, односно удружење грађана и друга организација, ако је повријеђено њихово право утврђено Уставом или законом; и
8. Орган који је по Уставу и закону овлашћен да обустави извршење прописа и другог општег акта због његове неслагласности са Уставом и законом.

Суд може и сам покренути поступак за оцјењивање уставности и законитости.

Члан 5.

Кад Суд утврди да закон није у сагласности са Уставом, тај закон, односно његове одредбе које нису у сагласности са Уставом, престају да важе даном објављивања одлуке Уставног суда.

Кад Уставни суд утврди да други пропис или општи акт није у сагласности са Уставом или законом, тај акт, односно његове одредбе које нису у сагласности са Уставом или законом, престају да важе даном објављивања одлуке Уставног суда.

Члан 6.

Одлуке Уставног суда су општеобавезне и извршне.

Члан 7.

Државни органи, предузећа и друге организације, као и носиоци државних и других јавних функција дужни су да на захтјев Суда и у року који он одреди дају Суду потребне податке и обавјештења од значаја за вођење поступка и одлучивање.

Члан 8.

Рад Суда је јаван.

II - ОРГАНИЗАЦИЈА СУДА

Члан 9.

Суд има предсједника и осам судија који се бирају у складу са Уставом и овим законом.

Вијеће за заштиту виталног интереса (у даљем тексту: Вијеће) састоји се од седам чланова, два из сваког конститутивног народа и један члан из реда осталих.

Чланове Вијећа именује Суд. Организација и начин рада Вијећа уређује се Пословником о раду Уставног суда Републике Српске.

Мандат члана Вијећа престаје престанком дужности судије овог суда.

Вијећем предједава предједавајући Вијећа, којег бирају чланови Вијећа из свог састава, тако да је у сваком новом предмету одлучивања предједавајући Вијећа из другог конститутивног народа или из реда осталих.

Члан 10.

Предсједника и судије бира Народна скупштина на приједлог предсједника Републике Српске.

Предсједник Суда бира се из реда судија на период од четири године.

Судија не може бити народни посланик, одборник, члан политичке странке, вршити политичке и управне функције, нити може вршити другу службу, посао или дужност која би могла утицати на његову самосталност и независност или која би умањила његов углед или углед Суда.

Члан 11.

Предсједник и судије уживају имунитет као и народни посланици. О имунитету одлучује Суд.

Члан 12.

Прије ступања на дужност предсједник и судије полажу свечану заклетву на сједници Народне скупштине.

Члан 13.

Предсједник Суда, у складу са Уставом, овим законом и Пословником о раду Суда: организује рад Суда; представља Суд; стара се о остваривању сарадње са државним и другим органима и организацијама; предједава сједницама и састанцима Суда; потписује опште и друге акте Суда и обавља и друге послове одређене законом и општим актима Суда.

Суд има два потпредсједника који су из реда других народа у односу на предсједника Суда. Потпредсједнике бира Суд на период од четири године и могу бити бирани највише два пута узастопно.

Предсједник Суда одређује који ће га потпредсједник замијенити у случају његове одсутности или спријечености, што се уређује Пословником о раду Суда.

Члан 14.

Судија, у складу са Уставом, овим законом и Пословником о раду Суда: учествује на сједницама Суда и састанцима које организује Суд; изјавилац је и предлагач одлука у предмету у коме је одређен за судију изјавиоца; предлаже покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости; предлаже да Суд поново размотри донесену одлуку; учествује у раду Вијећа, ако је његов члан; учествује у раду комисија и других радних тијела Суда; прати и проучава појаве од интереса за остваривање уставности и законитости; сарађује у остваривању својих задатака са научним, стручним и другим радницима из појединих органа и организација; обавјештава о својим запажањима Суд и даје иницијативу за проучавање одређених питања или предузимање одговарајућих мјера.

Судија има право да у поступку одлучивања издвоји своје мишљење и да то мишљење писмено образложи.

Члан 15.

Кад судија затражи да му престане функција прије истека времена на које је изабран, а Народна скупштина у року од три мјесеца не донесе одлуку о том захтјеву, Суд ће констатовати да му је престала функција.

Кад је судија осуђен на кажњиво дјело, Суд ће одмах оцијенити да ли та осуда судију чини недостојним за обављање судијске функције.

Кад је против судије покренут кривични поступак, Суд ће одлучити да ли ће тај судија обављати дужности, док кривични поступак траје.

Суд цијени, на основу мишљења надлежне здравствене организације, да ли је судија трајно изгубио способност за обављање судијске функције. Под трајним губитком способности, у смислу овог закона, сматра се губитак физичке или менталне способности за обављање судијске функције.

Судији престаје функција кад наврши 70 година живота.

Члан 16.

Прије одлучивања о питањима из члана 15. овог закона, судији мора бити омогућено да се изјасни пред Судом.

Одлука Суда, која садржи оцјену о питањима из члана 15. овог закона, доноси се на нејавној сједници, већином гласова судија, с тим што судија на кога се одлука односи не учествује у гласању.

О одлуци Суда, која садржи оцјену о питањима из ст. 1, 2. и 4. члана 15. овог закона, одмах се обавјештавају Народна скупштина и Вијеће народа, Предсједник Републике Српске и судија на кога се одлука односи, а о одлуци из става 3. члана 15. овог закона судија на кога се одлука односи.

Члан 17.

Суд има секретара, кога поставља и разрјешава Суд.
За свој рад секретар је одговоран Суду.

Члан 18.

За обављање стручних и других послова за своје потребе Суд образује Службу Суда.
Организација, послови и начин рада Службе из става 1. овог члана, уређују се актом Суда.

Члан 19.

Сједиште Суда је у Бањој Луци.

III - ПОСТУПАК ПРЕД СУДОМ

1. Заједничке одредбе

Члан 20.

Суд одлучује о питањима из своје надлежности на сједници.
Сједнице Суда сазива предсједник по својој иницијативи, по закључку Суда, односно Вијећа или на образложени приједлог судије.
Сједница Суда може се одржати ако сједници присуствује већина судија.

Члан 21.

О питањима из своје надлежности Суд одлучује већином гласова свих судија.
О питањима заштите виталних националних интереса, утврђених Амандманом LXXVII на Устав Републике Српске, Вијеће одлучује двотрећинском већином.
У случају да процедуру која се односи на витални национални интерес покрене двотрећинска већина једног од клубова, потребан је глас најмање двојице судија да би Суд одлучио да се ради о виталном интересу.

Члан 22.

Јавност рада Суда обезбјеђује се јавним расправама у поступку пред Судом, објављивањем одлука, објављивањем јавности о раду и на други начин који одреди Суд.
У раду Суда може се искључити јавност, кад то захтијевају интереси одбране и безбједности земље, или интереси морала.

Члан 23.

У поступку пред Судом не плаћа се такса.

Члан 24.

Ако неко питање поступка пред Судом није уређено овим законом, примјениће се одговарајућа правна начела и правна правила процесних закона.

2. Учесници у поступку

Члан 25.

Учесници у поступку су:

1. органи и организације овлашћени за покретање поступка из члана 4. став 2. овог закона;
2. свако по чијој се иницијативи води поступак;
3. доносилац закона, другог прописа и општег акта (у даљем тексту: општи акт) чија се уставност, односно законитост оцјењује;
4. политичка организација или удружење грађана чији се општи акт оцјењује;
5. државни органи између којих постоји сукоб надлежности о којој одлучује Суд, као и свако ко због прихватања, односно одбијања надлежности није могао да оствари своје право.

Члан 26.

У поступку пред Судом могу учествовати и друга лица која Суд позове.

Члан 27.

Учесници у поступку пред Судом, као и друга заинтересована лица могу, у складу са Пословником Суда, тражити увид у списе предмета и вршити препис тих списа, осим списа који су разлог за искључење јавности у раду Суда.

Лица из става 1. овог члана сnose трошкове преписа списа.

Члан 28.

У поступку пред Судом државни орган или правно лице представљају законом, односно њиховим општим актом овлашћени представници.

У поступку пред Судом могу учествовати и лица која овласти учесник у поступку.

Члан 29.

Учесник у поступку пред Судом из члана 25. овог закона има право и дужност да у току поступка и на расправи даје приједлоге, пружа потребне податке и обавјештења, износи и образлаже свој став и разлоге, даје одговор на наводе и разлоге других учесника у поступку, као и да подноси доказе и предузима друге радње од значаја за одлучивање Суда.

Члан 30.

Учесници у поступку пред Судом носе своје трошкове.
Суд може накнадити трошкове другим позваним лицима.

3. Претходни поступак

Члан 31.

Приједлог, односно иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости испитује се у претходном поступку.

Члан 32.

Приједлог, односно иницијативу за покретање поступка претходно испитује судија одређен распоредом послова (у даљем тексту: судија извјестилац) који провјерава да ли постоје процесне претпоставке и други услови за вођење поступка и одлучивање о захтјеву.

Члан 33.

У поступку претходног испитивања судија извјестилац може тражити потребна обавјештења и податке од подносиоца приједлога, односно иницијативе, као и од других учесника у поступку, државних органа и правних лица, као и стручна и друга мишљења, материјалне доказе и друге податке о чињеницама од значаја за одлучивање.

Члан 34.

Кад су приједлог, односно иницијатива неразумљиви, непотпуни или не садрже податке неопходне за вођење поступка, судија извјестилац затражиће од подносиоца приједлога, односно даваоца иницијативе да у року од најкасније 15 дана те недостатке отклони.

Члан 35.

Суд доставља примјерак приједлога, односно иницијативе другим учесницима и одређује им рок за достављање одговора.

Одговор даје доносилац оспореног акта, односно орган који он овласти.

Члан 36.

Орган из члана 35. овог закона дужан је да у року који одреди Суд, а који не може бити краћи од 15 дана, достави Суду оспорени општи акт, односно потребну документацију и да пружи податке и обавјештења од значаја за вођење поступка и одлучивање.

Други органи и организације дужни су да, на захтјев Суда и у року који он одреди, дају потребне податке и обавјештења од значаја за вођење поступка и одлучивање.

Члан 37.

Ако у одређеном року не добије одговор, мишљење, документацију, тражене податке и обавјештења, Суд ће наставити поступак.

Члан 38.

Суд ће одбацити приједлог, односно неће прихватити иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости кад утврди:

1. да није надлежан за одлучивање;
2. да су приједлог, односно иницијатива поднесени по истеку године дана од дана престанка важења акта чија се уставност, односно законитост оспорава;
3. да у остављеном року подносилац приједлога, односно иницијативе није отклонио недостатке који онемогућавају поступање по приједлогу, односно иницијативи;
4. да је већ одлучивао о истој ствари;
5. да не постоје друге процесне претпоставке за вођење поступка и одлучивање по закону.

Кад Суд одбаци приједлог, односно не прихвати иницијативу, обавијестиће о томе подносиоца приједлога, односно иницијативе.

4. Покретање и вођење поступка

Члан 39.

Поступак за оцјењивање уставности и законитости општих аката покреће се подношењем приједлога државног органа и правног лица и кад Суд, поводом поднесене или сопствене иницијативе, рјешењем покрене поступак.

Рјешење о покретању поступка доставља се доносиоцу општег акта и одређује му се рок за достављање одговора.

Рјешење о покретању поступка доставља се и подносиоцу иницијативе.

Члан 40.

Приједлог, односно иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости општег акта садрже: назив општег акта, ознаку одредбе, назив и број службеног гласила у коме је објављен, разлоге на којима се приједлог заснива, као и друге податке од значаја за оцјењивање уставности и законитости.

Ако општи акт чија се уставност, односно законитост оспорава, није објављен у службеном гласилу уз приједлог, односно иницијативу прилаже се и овјерени препис тог акта.

Члан 41.

Поступак за оцјењивање уставности и законитости општег акта сматра се покренутим даном пријема приједлога у Суду.

Поступак поводом иницијативе за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости општег акта сматра се покренутим даном доношења рјешења Суда о покретању поступка.

Ако је поводом иницијативе покренут поступак за оцјењивање уставности и законитости општег акта који је престао да важи, поступак се сматра покренутим даном пријема иницијативе у Суду.

Кад Суд покрене поступак за оцјењивање уставности и законитости општег акта по сопственој иницијативи, поступак се сматра покренутим даном доношења рјешења о покретању поступка.

Када се иницијативом оспорава уставност и законитост општег акта, односно појединих његових одредаба о којима је Суд већ заузео став или када је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд одлучује без доношења рјешења о покретању поступка.

Члан 42.

Ако Суд нађе да нема основа за покретање поступка поводом иницијативе, одлучиће о томе рјешењем о неприхватању иницијативе и о томе обавијестити подносиоца иницијативе.

Члан 43.

У поступку за оцјењивање уставности и законитости општег акта Суд није ограничен захтјевом предлагача, односно подносиоца иницијативе.

Ако предлагач, односно подносилац иницијативе одустане од приједлога, односно иницијативе, Суд ће наставити поступак за оцјену уставности, односно законитости општег акта, ако за то нађе основа.

Члан 44.

Одредбе чл. 39. - 43. овог закона примјењују се и у поступку за оцјену уставности и законитости општег акта политичких организација.

5. Поступак за рјешавање сукоба надлежности

Члан 45.

Кад настане сукоб надлежности између државних органа, приједлог за рјешавање сукоба надлежности подноси један или оба органа у сукобу.

Приједлог за рјешавање сукоба надлежности из става 1. овог члана може поднијети и лице које због прихватања, односно одбијања надлежности није могло да оствари своја права.

Члан 46.

Приједлог за рјешавање сукоба надлежности из члана 45. став 1. овог закона садржи назив органа који прихватају или одбијају надлежности и разлоге на основу којих то чине.

Члан 47.

Поступак за рјешавање сукоба надлежности из члана 45. став 1. овог закона сматра се покренутим даном пријема приједлога у Суду.

Члан 48.

Суд може одредити да се до доношења одлуке Суда прекине поступак пред органима између којих је настао сукоб надлежности.

6. Разматрање и одлучивање

1) Јавна расправа

Члан 49.

Суд доноси одлуке, по правилу, на основу јавне расправе.

Члан 50.

Суд ће, по правилу, одржати јавну расправу када одлучује о сагласности закона, другог прописа и општег акта са Уставом и о сагласности прописа и општих аката са законом.

Суд може одлучити да се не одржи јавна расправа у случајевима из става 1. овог члана, ако је по истом питању већ заузео став или ако постоје услови за обуставу поступка.

Суд може одржати јавну расправу и у другим случајевима када оцијени да је то потребно.

Члан 51.

Јавну расправу заказује и њом руководи предсједник Суда или судија који га замјењује.

На јавну расправу позивају се учесници у поступку, ради излагања ставова и давања потребних обавјештења.

Ако је то од интереса за оцјену уставности и законитости, Суд може на јавну расправу позвати представнике органа и организација који су одговорни за извршење општег акта о којем се води поступак.

На јавну расправу позивају се, када је то потребно, и представници органа и организација, научни и јавни радници, као и друга лица, ради давања мишљења и обавјештења.

Члан 52.

Учесницима у поступку и другим лицима која буду позвана на јавну расправу писмени позив се доставља најкасније осам дана прије одржавања јавне расправе.

Суд може, зависно од предмета спора, одредити и краћи рок за достављање писменог позива за јавну расправу.

У позиву за јавну расправу наводе се предмет, датум и мјесто одржавања јавне расправе.

Члан 53.

О времену и мјесту одржавања јавне расправе, по правилу, обавјештава се јавност.

Члан 54.

Одсуство појединих учесника у поступку на јавној расправи не спречава Суд да одржи јавну расправу.

Члан 55.

Суд може јавну расправу одложити или прекинути ради прибављања потребних података, обавјештења и мишљења, као и у другим оправданим случајевима.

Члан 56.

О одржавању на јавној расправи стара се предсједник Суда.

Предсједник Суда може, послје опомене, одузети ријеч говорнику који злоупотребљава учешће на јавној расправи или удаљити учесника, односно друге присутне, ако ометају ред на јавној расправи.

Члан 57.

Предсједник Суда саопштава предмет јавне расправе.

Судија извјестилац може изложити стање ствари у предмету, утврђено у претходном поступку, не износећи приједлог за одлуку.

Учесници у поступку износе и образлажу мишљења и чињенице од интереса за разјашњење стања ствари у предмету.

У току јавне расправе судије могу, не износећи своје мишљење или приједлог за одлуку, постављати питања и тражити разјашњења од учесника у поступку и других позваних лица о ствари која је предмет јавне расправе.

Суд је дужан да, након завршене јавне расправе, донесе у року од 30 дана коначну одлуку о предмету спора.

2) Обуустава поступка

Члан 58.

Суд ће обуставити поступак:

1. ако у току поступка закон, други пропис и општи акт престане да важи, ако се усагласи са Уставом, односно ако се други пропис и општи акт усагласи са законом, а Суд није оцијенио да треба донијети одлуку због тога што нису отклоњене посљедице неуставности, односно незаконитости;

2. ако је у току поступка повучен приједлог или се одустало од иницијативе за оцјењивање уставности, односно законитости општег акта, а Суд не нађе основа да по сопственој иницијативи настави поступак;

3. ако је у току поступка повучен приједлог за рјешавање сукоба надлежности;

4. ако је поступак покренут на основу погрешно утврђеног чињеничног стања;

5. ако у току поступка престану процесне претпоставке за вођење поступка.

Члан 59.

Суд може, у току поступка, до доношења коначне одлуке наредити да се обустави извршење појединачног акта или радње, који су предузети на основу закона, другог прописа и општег акта чија се уставност, односно законитост оцјењује, ако би њиховим извршењем могле наступити неотклоњиве штетне посљедице.

Ако у току поступка Суд оцијени да су разлози обуставе усљед измијењених околности престали, укинуће мјеру обуставе извршења појединачног акта, односно радње.

3) Акти суда

Члан 60.

О питањима из своје надлежности Суд, односно Вијеће, одлучује доношењем одлуке или рјешења.

Одлуке и рјешења Суда морају бити образложени.

Члан 61.

Одлуком Суд:

1. утврђује да закон, други пропис и општи акт није у сагласности, односно да у вријеме важења није био у сагласности са Уставом;
 2. утврђује да други пропис и општи акт није у сагласности, односно да у вријеме важења није био у сагласности са законом;
 3. утврђује да општи акт политичке организације није у сагласности са Уставом и законом;
 4. одлучује о сукобу надлежности државних органа;
 5. одбија приједлог за утврђивање неуставности и незаконитости;
 6. утврђује начин отклањања посљедица у случајевима из члана 73. овог закона.
- Вијеће о виталном интересу одлучује доношењем одлуке.

Члан 62.

Рјешењем Суд:

1. покреће поступак;
2. обуставља поступак у случајевима утврђеним чланом 58. овог закона;
3. обуставља извршење појединачног акта, односно радње, укида мјеру обуставе или одбацује захтјев за обуставу појединачног акта или радње;
4. не прихвата иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости;
5. одбацује приједлог, односно не прихвата иницијативу у случајевима из члана 38. овог закона;
6. одлучује о питањима управљања поступком.

Вијеће рјешењем, у року од седам дана, одлучује о прихватљивости захтјева за заштиту виталног националног интереса.

Члан 63.

На писани и образложени захтјев судије извјестиоца предсједник Суда може ставити на дневни ред сједнице преиспитивање одлуке или рјешења, ако се дошло до нових сазнања од интереса за заштиту уставности и законитости, све док одлука, односно рјешење не буду отпремљени из Суда.

Члан 64.

Ако се утврди да став Суда, изражен у нацрту одлуке, односно рјешења, одступа од раније заузетог става о истовјетном питању, доношење одлуке, односно рјешења ће се одложити и заказати посебна сједница, на којој ће се размотрити раније заузети став и донијети одлука, односно рјешење.

Ако је одлука, односно рјешење донесено, а није достављено учесницима у поступку, нити објављено, а утврде се чињенице из става 1. овог члана, предсједник Суда може, прије потписивања, предложити Суду преиспитивање заузетог става.

Члан 65.

У случају потребе, извршење одлука Суда обезбјеђује Влада Републике Српске.

Суд може захтијевати да се према одговорном лицу предузму мјере због неизвршења одлука Суда.

Члан 66.

Одлуке и рјешења Суда достављају се учесницима у поступку.

Члан 67.

Одлуке Суда објављују се у “Службеном гласнику Републике Српске”, као и на начин на који је објављен општи акт, поводом којег је одлука донесена.

Рјешење Суда, кад то Суд оцијени потребним, објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”, као и на начин на који је објављен општи акт, поводом којег је рјешење донесено.

Члан 68.

Акте Суда потписује предсједник Суда.

IV - ПРАВНО ДЕЈСТВО ОДЛУКА СУДА

Члан 69.

Закони, други прописи и општи акти који, на основу одлуке Суда, престају да важе не могу се примјењивати на односе који су настали прије дана објављивања одлуке Суда, ако до тога дана нису правоснажно ријешени.

Прописи и други општи акти донесени за извршење закона, прописа и других општих аката, који су на основу одлуке Суда престали да важе, неће се примјењивати од дана објављивања одлуке Суда, ако из одлуке произилази да ти акти нису у сагласности са Уставом или законом.

Извршавање правоснажних појединачних аката, донесених на основу прописа који се више не могу примјењивати, не може се дозволити нити спровести, а ако је извршење започето - обуставиће се.

Члан 70.

Свако коме је повријеђено право коначним или правоснажним појединачним актом донесеним на основу закона или другог прописа и општег акта који је на основу одлуке Суда престао да важи, има право да тражи од надлежног органа измјену тог појединачног акта.

Приједлог за измјену коначног или правоснажног појединачног акта из става 1. овог члана може се поднијети најкасније у року од шест мјесеци од дана објављивања одлуке у “Службеном гласнику Републике Српске”, ако од достављања појединачног акта до доношења одлуке Суда није протекло више од једне године.

Одлука Суда из става 1. овог члана представља разлог за понављање поступка пред органом који је донио коначни или правоснажни појединачни акт.

Члан 71.

Кад је правоснажном судском одлуком одбијена примјена прописа или општег акта због његове несагласности са Уставом или законом, а Суд утврди да таква несагласност не постоји, свако коме је повријеђено неко право може захтијевати измјену те правоснажне судске одлуке, у року од једне године од дана објављивања одлуке Суда.

Члан 72.

Ако се утврди да се измјеном појединачног акта не могу отклонити посљедице настале усљед примјене општег акта, који је на основу одлуке Суда престао да важи, Суд може одредити да се ове посљедице отклоне повраћајем у пређашње стање, накнадом штете или на други начин.

Члан 73.

Ако је у току поступка оспорени општи акт престао да важи или је усаглашен са Уставом, односно законом, а нису отклоњене посљедице неуставности, односно незаконитости, Суд ће одлуком утврдити да тај општи акт у вријеме његовог важења није био у сагласности са Уставом, односно законом.

Одлука Суда из става 1. овог члана има исто правно дејство као и одлука којом се утврђује да општи акт није у сагласности са Уставом или законом.

V - УСЛОВИ И СРЕДСТВА ЗА РАД СУДА

Члан 74.

Средства за рад Суда обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

Члан 75.

Предсједник Суда је наредбодавац за утрошак средстава за рад Суда и Службе Суда, с тим да та овлашћења може пренијети на секретара Суда.

Члан 76.

Суд посебним актом утврђује плате и друге накнаде за предсједника, судије и постављена лица.

Суд доноси акт којим се уређују плате и друге накнаде запослених у Суду.

Плате и друге накнаде из ст. 1. и 2. овог члана утврђују се у износима који су одређени буџетом Републике Српске за текућу годину.

VI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 77.

Начин рада и организација Суда уређују се Пословником и одлуком о организацији.

Члан 78.

Предсједнику и судији који су изабрани до ступања на снагу овог закона мандат не може бити краћи од пет година, рачунајући од дана ступања на дужност, без обзира на услове из члана 15. овог закона.

Члан 79.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 12/93).

Члан 80.

Овај закон ступио је на снагу 6. децембра 1994. године, односно 19. јула 1998. године и 17. новембра 2004. године.